

in[+]frame

Συνέντευξη: Ο Jens Olof Lasthein μιλάει στο in[+]frame



Ο Jens Olof Lasthein γεννήθηκε το 1964 στη Σουηδία και μεγάλωσε στη Δανία. Πριν αποφασίσει να γίνει φωτογράφος, απασχολήθηκε ως εργάτης ναυπηγείου και ως οδηγός λεωφορείου. Σπούδασε φωτογραφία στο Nordic Photo School στη Στοκχόλμη από το 1989 έως το 1992. Από τότε δουλεύει ως ανεξάρτητος φωτογράφος.

Έχει πραγματοποιήσει περίπου 50 ατομικές εκθέσεις σε γκαλερί, μουσεία και φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο και έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες ομαδικές. Το 2010 κέρδισε το Leica Oskar Barnack Award. Έχει δημοσιεύσει τα βιβλία 'Moments in Between' (2000), 'White Sea Black Sea' (2008) και 'Home Among Black Hills' (2014). Αυτή τη στιγμή δουλεύει πάνω σε ένα πρότζεκτ για την περιοχή του Καυκάσου.

"...θέλω οι εικόνες μου να περιλαμβάνουν αντιθέσεις και παραλλογισμό, και θέλω να αφηγούνται ταυτόχρονα ιστορίες ελπίδας και απόγνωσης, χαράς καθώς και θλίψης..."



- Έχει αλλάξει η φωτογραφική σας προσέγγισή με την πάροδο των ετών και με ποιον τρόπο;

Μάλλον όχι τόσο, οφείλω να το ομολογήσω. Ακολουθώ συνεχώς, λίγο πολύ το ίδιο μονοπάτι. Αλλά φυσικά έχω εξελιχθεί με τα χρόνια. Ελπίζω τώρα ότι εμβαθύνω περισσότερο από ότι πριν. Έχω μεγαλύτερη επίγνωση του τι κάνω τώρα από όταν ήμουν νεότερος, οπότε είναι μια πρόκληση για εμένα να κρατήσω την αυθόρμητη διαίσθησή μου, η οποία είναι τόσο απαραίτητη για να κρατήσει τις εικόνες ζωντανές.

- Ποια είναι τα πιο σημαντικά μαθήματα που έχετε πάρει από τη φωτογραφία;

Ότι κανένα πρόσωπο και καμία δυσκολία δεν είναι ίδια με τις προηγούμενες. Κατά τη διάρκεια των ετών έχω συλλέξει εμπειρία - δηλαδή επεκτείνω την εργαλειοθήκη μου. Και αυτό με κάνει να τολμήσω περισσότερο και να προχωρήσω περαιτέρω, και αυτό είναι καλό. Αλλά δεν έχει σημασία πόσο πολλούς ανθρώπους έχω γνωρίσει και φωτογραφήσει γιατί η επόμενη συνάντηση θα είναι πάντα διαφορετική και με ωθεί να μάθω περισσότερα. Αυτή είναι, νομίζω, μια από τις μεγαλύτερες χαρές της φωτογράφισης και ένα από τα βασικά πράγματα που την κάνει συνεχώς περιπετεία.



- Πιστεύετε ότι η προσωπικότητά σας αντανακλάται στο έργο σας;

Ναι, αυτό είναι το νόημα του. Όταν η προσωπικότητα του φωτογράφου δεν αντικατοπτρίζεται τότε γίνεται πληκτικός. Η εντύπωση είναι κενή. Αλλά η προσωπικότητα δεν είναι ένα σταθερό πράγμα, αναπτύσσεται και υπάρχουν πολλά επίπεδα μέσα της. Η πρόκληση είναι να προσπαθούμε πάντα να είμαστε ανοικτοί σε αυτό και να μην το παρερμηνεύουμε σε απλή εύρεση ενός αισθητικού «στυλ».

- Τι θα λέγατε ότι χαρακτηρίζει το έργο σας;

Αυτό, διαφέρει από έργο σε έργο, ανάλογα με το θέμα, την χρονική περίοδο της ζωής μου, κλπ. Προσπαθώ να ενσωματώσω τόσο πολιτικά όσο και υπαρξιακά θέματα, και συνειδητοποιώ ότι οι άλλοι βλέπουν και τονίζουν διαφορετικά πράγματα στις εικόνες μου, αλλά δεν έχω πρόβλημα με αυτό. Ακόμα βλέπω συχνά, ότι έρχομαι πολύ κοντά στον εαυτό μου και αισθάνομαι την απαραίτητη ώθηση αδρεναλίνης κατά τη φωτογράφιση, όταν βρίσκω ηρεμία στο περιβάλλον και στους ανθρώπους γύρω μου. Σε αυτή την ησυχία μπορώ να ξεκινήσω την αναζήτηση για τις μικρές ρωγμές και τρύπες από όπου κάποια αλήθεια της ζωής μπορεί να διαρρεύσει. Σε θορυβώδη περιβάλλοντα, δυσκολεύομαι να βρω 'χώρο' για τον εαυτό μου. Υποθέτω ότι μιλάμε για ένα ορισμένο επίπεδο μελαγχολίας που είναι πάντα παρόν, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό. Αλλά αυτό είναι πολύ γενικό, ελπίζω ότι υπάρχει κάτι πολύ περισσότερο στις φωτογραφίες μου από αυτό.

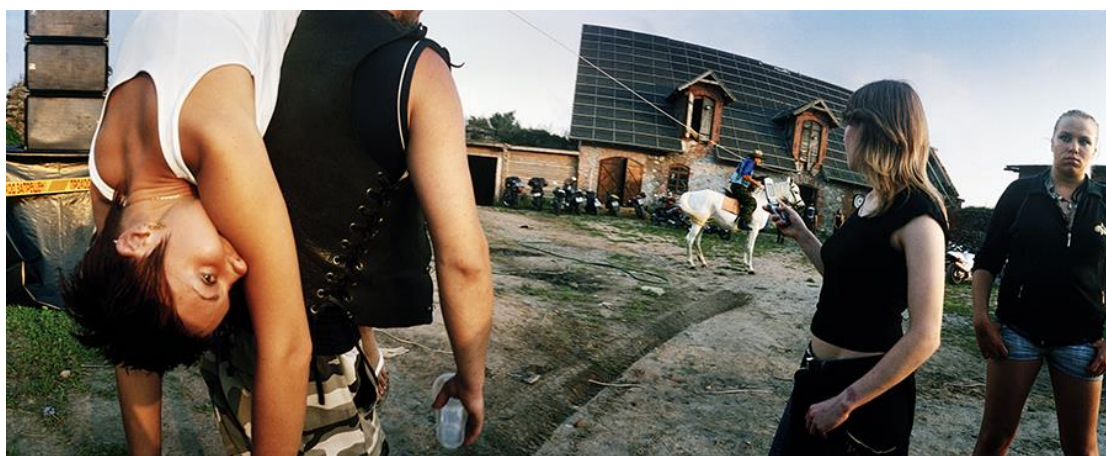


- Ανάμεσα στα έργα σας, πιο είναι το αγαπημένο σας και γιατί;

Μέχρι τώρα νομίζω ότι είναι το έργο “White Sea Black Sea”, σχετικά με την παραμεθόριο περιοχή μεταξύ ανατολικής και δυτικής Ευρώπης, επειδή έχει πολλά επίπεδα στην ατμόσφαιρα και στην κατανόηση. Αλλά ευτυχώς, έχω προχωρήσει σε κάποιες νέες ιδέες και επίπεδα στο τελευταίο έργο μου “Home Among Black Hills” στην πόλη Charleroi στο Βέλγιο, όπου έκανα ακριβώς ότι και στα προηγούμενα έργα μου αλλά σε πολύ συντομότερο χρονικό διάστημα από ότι συνήθως. Και πιστεύω επίσης, ότι θα φθάσω λίγο μακρύτερα στο τρέχον έργο μου που αφορά στην περιοχή του Καυκάσου, το οποίο ελπίζω ότι θα κυκλοφορήσει σε βιβλίο σε ένα χρόνο περίπου. Ο χρόνος θα δείξει.

- Ποια συμβουλή θα δίνετε σε κάποιον που αρχίζει τώρα το φωτογραφικό του ταξίδι;

Να είναι ελεύθερος να νιώσει την έμπνευση από οτιδήποτε, από άλλους φωτογράφους, από την τέχνη, την ποίηση, από παντού. Αλλά, σε κάποιο σημείο θα πρέπει να κοιτάξει μέσα του για να βρει τη δική του μοναδική ιστορία και αλήθεια. Γιατί αυτό είναι η μόνη αληθινή πηγή δημιουργικότητας και εξέλιξης, ώστε τελικά η εικόνες να εισχωρούν βαθιά μέσα του και να σημαίνουν κάτι για τον εαυτό του, καθώς και για τους άλλους.



→ [δείτε την γκάλερι του Jens Olof Lasthein](#)